

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2021. március 29.

Nyíregyháza

Nagyheti online sorozat 1. nap

Igehirdetés címe: Sem az embernek, sem Istennek nem volt semmi drága...

(1. dia) „⁶³Azok a férfiak, akik őrizték Jézust, gúnyolták, és verték őt, ⁶⁴majd eltakarták a szemét, és ezt kérdezték: Ki ütött meg téged? Prófétáld meg! ⁶⁵És sok más szidalmat is szórtak rá. ⁶⁶Amint megvirradt, összegyűlt a nép véneinek tanácsa, a főpapok és az írástudók. Jézust a nagytanács elé vették, ⁶⁷és felszólították: Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk! Ő pedig így válaszolt: Ha megmondom nektek, nem hiszitek, ⁶⁸ha pedig én kérdezek titeket, nem feleltek. ⁶⁹De mostantól fogva ott ül majd az Emberfia a mindenható Isten jobbján. ⁷⁰Erre mind azt kérdezték: Akkor hát te vagy az Isten Fia? Ti mondjátok, hogy én vagyok – felelte nekik. ⁷¹Azok pedig így szóltak: Mi szükségünk van még tanúvallomásra? Hiszen magunk hallottuk a saját szájából.” Lk 22,63-71

Drága Gyülekezet!

Útmutatónkban ebben az esztendőben a Lukács írása szerinti evangéliumból idézhetjük fel a szenvedés-történetet. Lukácsról tudjuk, ahogy az evangélium elején be is számol – idézem – **(2. dia)** „³magam is jónak láttam, hogy miután elejétől kezdve

mindennek pontosan utánajártam, szép rendben megírom neked,” Lk 1,3. Mindennek igyekezett alaposan utána járni, tanúkat, érintetteket felkeresni és a visszaemlékezések alapján mindent pontosan rögzíteni. Így jegyezte le Jézus utolsó óráit is a maga precízségével, hiszen orvosi hivatást gyakorlóként tudta, hogy a precizitás az élet minden területén megkívánt követelmény. Minden fontos mozzanatot pontosan leírt, hogy az utókor számára felidézhető legyen Jézus nagyheti történései.

Így idézhetjük fel 2021 nagyhetén a Jézussal történeteket, elevenedhetnek meg mindannyiunk számára a Megváltó utolsó órái, minden pillanata.

Lépünk egy picit hátrébb, tekintsük a körülményekre, az akkori kor rabbinikus előírásaira is, hogy hogyan történtek szélesebb látótérben az események. Az akkori zsidóság legfelsőbb saját hatósága **(3. dia)** a jeruzsálemi szanhedrin, azaz a nagytanács. A Nagytanács, a mózesi hagyományt utánozva **(4. dia)**, 71 tagból állott. Erről olvashatunk a „¹Azután így szólt Mózeshez: Jöjj fel az ÚRhoz te és Áron, Nádáb és Abihú meg Izráel vénei közül

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

hetvenen, és tőle távol boruljatok le előtte!” 2Móz 24,1.9, illetve olvashatunk még Mózes 4. könyvében **(5. dia)** „¹⁶**Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Gyűjts össze nekem hetven férfit Izrael vénei közül, akikről tudod, hogy a nép vénei és elöljárói. Vidd oda őket a kijelentés sátrához, és ott álljanak melléd”** 4Móz 11,16. Mózes és a hetven vén alkotta az akkori „nagytanácsot, melynek vezetője a mindenkori főpap volt. Az ÚSZ-i korban ez a hetvenes létszám három csoportra tagolódott **(6. dia)**:

a) **a vének** (a nem papi származású zsidó arisztokrácia sorából),

b) **a főpapok** (a négy nagy főpapi család tagjai, akik közül választották a főpapokat, és a hivatalban nem lévő, valamikori főpapok),

c) **az írástudók** (legtöbbször a farizeus pártból)

Az írásokban név szerint is megemlítik a Nagytanács következő tagjait **(7. dia)**:

Gamáliél („³⁴**De felállt a nagytanácsban egy farizeus, név szerint Gamáliél, az egész nép előtt tiszteletben álló törvénytudó...**” ApCsel 5,34),

Nikodémus („¹**Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik vezető embere.**” Jn 3,1),

Arimátiai József („⁴³**eljött az arimátiai József, a nagytanács tekintélyes tagja, aki maga is várta az Isten országát; bátran bement Pilátushoz, és elkérte Jézus holttestét.**” Mk 15,43).

Jézus perében a nagytanács főpap tagjai a következők voltak **(8. dia)**:

Annás (Kr. u. 6-15),

Izmael, Phiabi fia (15-16),

Eleazár, Annás legidősebb fia (16-17),

Simon, Kainithosz fia (17-18),

Kajfás, Annás veje (18-36) – a szolgálatban lévő akkori főpap.

A tanácskozóhely **(9. dia)** a templom belső udvarában volt, az úgynevezett „qváderkőcsarnokban”. Ez az úgynevezett első fal

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

D-i oldalánál volt az oszlopcsarnokkal körülvett piac és a Temp-
lom Ny-i oszlopcsarnoka között, kb. a mai mehkeme helyén. A
nagytanács politikai kérdésekben nem ítélezhetett, és halálos íté-
letet nem szabhatott ki. Ez a római helytartó jogkörébe tartozott.
A rabbinista hagyomány szerint főbenjáró ügyekben csak nappal,
és másnap újra összehívott ülésen hozhattak elmarasztaló ítéletet.
Lukácson kívül a többi **(10. dia)** három evangélium azt mondja,
hogy Jézus ügyében éjszaka tartották az első ülést, és aznap reggel
hoztak elmarasztaló ítéletet.

Máté beszámolója szerint:

**„Azok pedig, akik elfogták Jézust, elvitték Kajafához, a fő-
paphoz, ahol összegyűltek az írástudók és a vének.”**

**Mt 26,57. „Amikor megvirradt, a főpapok és a nép vénei va-
lamennyien azt a határozatot hozták Jézus ellen, hogy halálra
adják őt. Azután megkötözték, elvitték, és átadták Pilátusnak,
a helytartónak.” Mt 27,1-2**

Márk beszámolója szerint:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

**„Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyülekeztek a főpa-
pok, a vének és az írástudók is mindannyian.” Mk 14,53**

**„Korán reggel azonnal határozatot hoztak a főpapok a vének-
kel és az írástudókkal együtt, vagyis az egész nagytanács. Az-
után Jézust megkötözve elvitték, és átadták Pilátusnak.” Mk
15,1**

János beszámolója szerint:

**„A katonai csapat, az ezredes és a zsidók templomszolgái ek-
kor elfogták Jézust, és megkötözték. Először Annáshoz vitték,
ez ugyanis apósa volt Kajafásnak, aki főpap volt abban az esz-
tendőben. [...] Jézust Kajafástól a helytartóságra vitték. Kora
reggel volt.”**

Jn 18,12-13.28

(11. dia) Ha egymás mellé tesszük a rabbinista hagyományokat,
joggyakorlatokat és a beszámolók eseményeit, akkor láthatjuk,
hogy ellenkezik az említett rabbinista jogszabályokkal, hiszen

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Főbenjáró ügyekben a rabbinista jogszabályok, hagyományok szerint **csak nappal**, és **másnap újra összehívott ülésen hozhat- tak elmarasztaló ítéletet**. Ebben a jézusi ügyben **még aznap éj- szaka, újratárgyalás nélkül hoztak ítéletet**.

Lukács nem tesz részletezi a per körülményeit, azt a másik evan- géliumokból tudhatjuk, azonban teljesen egyértelmű és nyilván- való, hogy koncepció s per folyik Jézus ellen. A bíróság – jelen esetben a nagytanács – aki arra hivatott, hogy hivatalból üldöznie és büntetnie kell a hamis tanúskodást, most maga kutat hamis ta- núk után. **(12. dia)** „⁵⁹A főpapok pedig és az egész nagytanács hamis tanúvallomást kerestek Jézus ellen, hogy halálra adhas- sák, ⁶⁰de nem találtak, pedig sok hamis tanú állt elő.” Mt 26,59-60; „⁵⁵A főpapok pedig az egész nagytanáccsal együtt bizonyí- tékot kerestek Jézus ellen, hogy halálra adhassák; de nem ta- láltak. ⁵⁶Mert sokan tettek hamis tanúvallomást ellene, de a vallomások nem egyeztek. ⁵⁷Ekkor előálltak néhányan, és ezt a hamis vallomást tették ellene:” Mk 14,55-57. Szép kis „gárda”! Láthatjuk, hogy az ilyen esztelen, elvakult emberek aztán

mindenen keresztül gázolnak, csak hogy akaratukat keresztül vi- gyék minden áron. Az ilyen embereknek senki és semmi sem- szent. Felrúgnak minden hagyományt, joggyakorlatot, felbérelnek csőcselék embereket hamis tanúzással, mert számukra „a cél szen- tesíti az eszközt”. Eszközökben pedig nem volt hiányuk. Éjnek idején hamis tanúkat kerestek, mert tudjátok mindig akad, akik a hatalom kiszolgálását készségesen vállalják. Ez minden időben így volt világban és egyházban egyaránt. Láthatjuk ebben a per- ben, hogy az akkori „egyházban”, Isten népe között is megjelentek a hatalom kiszolgálói. Akik gátlástalanul, minden önös érdeket előrébb helyezve engedelmeskednek. Őket nem az igazság ér- dekli, hanem némi haszon – nem feltétlen anyagi – reményében mindenre képesek. Így voltak a hamis tanúk, így voltak azok a férfiak, akik őrizték Jézust, nem ismertek semmilyen emberi méltóságot, hanem kegyetlenkedtek. Az ilyen kegyetlenkedők minden időben megjelentek. Jézus idejében is ott voltak, de jelen voltak a fasizmusban, a kommunizmusban, a Dél-Szláv háborúban, a ru- andai mézszárlásban, és lehetne még sorolni egyaránt. Mindenhol.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Akik csekély haszon érdekében mindenre képesek voltak és mindenre vevők voltak. De sokszor nem is kellett semmilyen előny vagy haszon, hanem egyszerűen az emberi bűn, a kegyetlenkedés, a megalázás, a másik eltiprása, emberi méltóságába való belegázolása, az ebben való öröm kiélése is elég volt számukra. Ebben a történetben is azt olvashatjuk, hogy azok a férfiak, akik őrizték, kegyetlenkedtek vele, szidalmazták, gúnyolták, verték – más evangélium tudósítása szerint – szembe köpték, ahogy olvassuk pl. Máténál **(13. dia)** „⁶⁷**Azután szembe köpték, arcul ütötték, mások pedig bottal verték,**” Mt 26,67 vagy Márknál „⁶⁵**Akkor némelyek leköpték őt, majd arcát letakarva ököllel ütötték őt**” Mk 14,65. Micsoda eljárás, a „szentek” közössége, a „példamutatók” népe, a törvény „őrei”, a szeretet megélőí kifejezői, Jézus pedig csendben, alázatosan tűr, ahogy Ézsaiás megprófétálta kb. 700 évvel korábban **(14. dia)**: „⁷**Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

ki száját. ⁸Fogság és ítélet nélkül hurcolták el, de kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiirtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés?! ⁹A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után, bár nem követett el gonoszsgot, és nem beszélt álnokul.” Ézs 53,7-9. Jézus minden egyes tettét a próféciák beteljesedéseit igazolják. Benne nincs düh, nem az indulatai vezérlik, hanem engedelmes maradt egészen a kereszthalálig. A nagytanács meg dühöng, hogy két „nyomorult” tanút nem tudnak előásni még a föld alól sem, akik két egybehangzó állítást mondtak volna Jézussal szemben. Ilyen az, mikor valakit nem az igazság érdekel, hanem egyedül az önigazságát akarja igazolni. Pedig ha egyszerűen figyeltek volna a messiási jelekre, a próféciák beteljesedésére, akkor láthatták volna, hogy Jézus Krisztus a Messiás, a Megváltó, akit az Atya küldött engesztelő áldozatul a bűnös emberért. Mivel a nagytanácsot semmi nem érdekli, ezért az ítélet már előre eldöntött volt, csak statisztákat kerestek, hogy a látszatot fenntarthassák. Akkor feltesznek Jézusnak egy kérdést, de a válasz sem érdekli őket **(15. dia)**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„**Akkor hát te vagy az Isten Fia? Ti mondjátok, hogy én vagyok – felelte nekik. ⁷¹Azok pedig így szóltak: Mi szükségünk van még tanúvallomásra?**”. Igaz, a tanúvallomások csődöt mondtak, de sikerült valamit „kicsikarni” ebből a „mondvacsinált Messiásból” – vélik, s ez a mondat ürügyként elég, hogy az ítéletet meghozhassák. S nem veszik észre, hogy az Atya forgatókönyvének végrehajtása történik, a próféciák egytől-egyig szépen, lassan mind beteljesednek, és nem ők kerestek statisztákat, hogy elítéljék Jézust, hanem az Atya használja fel őket statisztáknak, hogy a világtörténelem legdrámaibb és legcsodálatosabb megváltói művét végrehajtsa. A nagytanács azt gondolja, kezében tartja az ügyet, a tárgyalás menetét – igaz, mindenben csődöt mondtak: a joggyakorlat, a hagyományok, a tanúzás ügyében –, miközben Isten csodálatos tervének részei bontakoznak ki és valósulnak meg.

A körülötte levők csak provokálják, bizonyítást akarnak nyerni, hogy Jézus csupán egy egyszerű ember, akivel mindent meg lehet tenni, hiszen hogyan lehet az Isten Fia, akivel így el

lehet bánni? – gondolják. Egy gyönyörű ének olyan szépen kifejezi Jézus csendes megváltói munkáját, jövetelének célját, ezen eljárások körülményeit **(16. dia)**:

Nem érthetem, miért szenvedett némán,

Békeje fénylik Golgota hegyén.

Szíve miért szakadt meg a keresztfán,

Tövisből mért kapott ott koronát?

De azt tudom, hogy megtört szívek orvosa,

Bűn, félelem tüzét megoltja Ő,

Megterhelt lélek láncait leoldja,

Ezért jött el Ő, a Világ Megváltója!

Jézussal szembeni eljárások emberiek voltak, mert a nagyheti események megmutatták, mire képes az ember, de arra is rávilágított, hogy Isten meddig megy el, mit tűr el, hogy a bűnös ember iránti szeretetét megmutassa, kifejezze. Nézzétek meg, az emberi és az isteni tettben egyetlen közös vonás volt, **(17. dia)** semmi nem volt drága! Nem volt semmi drága az embernek, a nagytanácsnak,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

hogy Jézust megöljék, Istennek pedig semmi nem volt drága, hogy az embert megmentse! Az ember is, Isten is elment a végsőig, de más volt az ok és más volt a cél. Az embernek célja, hogy Jézust el tegye lábálól, letagadja, megalázza, semmibe vegye, Istennek a célja pedig az volt, hogy a bűnösöket megmentse, ezért engedelmes volt Jézus egészen a halálig, hogy beteljesedjen az a mondat is **(18. dia)**:

„önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért.” Ézs 53,12b.

Ámen!